

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14793/2555

พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์ นาวาเอก (พิเศษ) ธรรมรงค์ คุณหอมโจทก์ร่วม นางสาวนันรวิหรือธัญญ์จิรา แสนยศหรือวัฒนธนะโรจน์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 266, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 158

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยปลอมเอกสาร เอกสารราชการ และเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ โดยลงลายมือชื่อปลอมของโจทก์ร่วมและทำขึ้นใหม่ทั้งฉบับ แล้วนำเอกสารปลอมดังกล่าวไปใช้ต่อเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อขายฝาก โฉนดการขายฝาก และขายที่ดินของโจทก์ร่วม 2 แปลง ทำให้โจทก์ร่วมได้รับความเสียหาย แม้ฟ้องโจทก์จะไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งที่ดินของโจทก์ร่วมและไม่ได้แนบสำเนาโฉนดที่ดินก็ตาม แต่โจทก์ร่วมก็เป็นบุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร เอกสารราชการ และเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ และใช้เอกสารปลอมดังกล่าว โจทก์ร่วมจึงเป็นผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) และมีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 30

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91, 264, 265, 266, 268 ริมของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณานาวาเอก (พิเศษ) ธรรมรงค์ ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 264 วรรคแรก, 265, 266 (1), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 266 (1) และ 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 264 (ที่ถูกละเมิด มาตรา 264 วรรคแรก), 265, 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันใช้หรืออ้างหนังสือมอบอำนาจขอหนังสือรับรองการประเมินราคาที่ดินปลอม ฐานร่วมกันใช้หรืออ้างสำเนาทะเบียนบ้านปลอมและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนปลอม ฐานร่วมกันใช้หรืออ้างหนังสือสัญญาขายฝากปลอม และฐานร่วมกันใช้หรืออ้างบันทึกการประเมินราคาทรัพย์สินปลอม บันทึกถ้อยคำการชำระภาษีอากรปลอม และคำแนะนำเกี่ยวกับการขายฝากสำหรับผู้ขายฝากปลอม เป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้หรืออ้างหนังสือสัญญาขายฝากปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 266 (1) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา 90 จำคุก 3 ปี ฐานร่วมกันใช้หรืออ้างหนังสือสัญญาขายฝากปลอม ฐานร่วมกันใช้หรืออ้างบันทึกการประเมินราคาทรัพย์สินปลอม ฯ และฐานร่วมกันใช้หรืออ้างสำเนาทะเบียนบ้านปลอมและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนปลอมเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้หรืออ้างสัญญาขายฝากปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 266 (1) ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 ปี อีกกระทง ฐาน

ร่วมกันใช้หรืออ้างหนังสือมอบอำนาจปลอม และฐานร่วมกันใช้หรืออ้างสำเนาทะเบียนบ้านปลอม และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนปลอม เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้หรืออ้างสำเนาทะเบียนบ้านปลอมและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 อีก 2 กระทง จำคุกกระทงละ 1 ปี รวมทั้งสิ้น 4 กระทง จำคุก 8 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 5 ปี 4 เดือน ริมของกลาง ข้อหาอื่น ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่ามีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า ฟ้องโจทก์ไม่มีรายละเอียดว่าที่ดินโฉนดเลขที่ 16022 และ 16029 ตั้งอยู่ที่ตำบล อำเภอ และจังหวัดใด ไม่มีรายละเอียดว่านายมนูญ เป็นเจ้าพนักงานที่ดินประจำสำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสาขาใด ประกอบกับโจทก์ไม่ได้แนบสำเนาโฉนดที่ดิน สำเนาสัญญาขายฝาก สำเนา สัญญาซื้อขายที่ดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องมาท้ายฟ้อง แม้อ่านฟ้องก็ไม่อาจเข้าใจได้ว่าที่ดินโฉนด เลขที่ 16022 และ 16029 ตั้งอยู่อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี และเป็นการทำนิติกรรมกับ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสุพรรณบุรี สาขาสามชุก นั้น เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าจำเลยปลอม เอกสาร ปลอมเอกสารราชการ และปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ กับใช้เอกสารปลอม ดังกล่าว ซึ่งฟ้องโจทก์ได้บรรยายถึงการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำผิด ข้อเท็จจริงและ รายละเอียดซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ พอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดีแล้ว ส่วนที่ดิน โฉนดเลขที่ 16022 และ 16029 และเจ้าพนักงานที่ดิน ที่เกี่ยวข้องกับการปลอมและใช้เอกสาร ปลอมดังกล่าว กับสำเนาโฉนดที่ดิน สำเนาสัญญาขายฝาก สำเนาสัญญาซื้อขายที่ดินและเอกสารที่ เกี่ยวข้อง เป็นเพียงรายละเอียดที่โจทก์สามารถนำสืบได้ในชั้นพิจารณา ทั้งจำเลยก็นำสืบต่อสู่ว่า จำเลยได้รับมอบอำนาจจากโจทก์ร่วมไปขอหนังสือรับรองการประเมินราคาที่ดินโฉนดเลขที่ 16022 ไถ่ถอนการขายฝาก และขายที่ดินให้นางมิ่งคุด และนางวีระ กับโจทก์ร่วมเป็นผู้ขายฝาก ที่ที่ดินโฉนดเลขที่ 16022 และ 16029 ให้แก่นางอัญชลี โดยจำเลยเป็นนายหน้าและได้ค่านายหน้า แสดงว่าจำเลยเข้าใจข้อหาตามฟ้องดีแล้ว ฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 158 (5) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 วินิจฉัยมาชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการต่อไปว่า ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้นาวาเอก (พิเศษ) ธรรมรงค์ เข้าร่วมเป็นโจทก์ชอบหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่านาวาเอก (พิเศษ) ธรรมรงค์ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิที่ดินโฉนดเลขที่ 16022 และ 16029 แต่ไม่มีรายละเอียด เกี่ยวกับที่ตั้งที่ดินและโจทก์ไม่ได้แนบสำเนาโฉนดที่ดินดังกล่าวมาท้ายฟ้อง แม้จะฟังว่านาวาเอก (พิเศษ) ธรรมรงค์ เป็นเจ้าของที่ดิน ก็ถือไม่ได้ว่าเป็นผู้เสียหายโดยนิตินัยนั้น เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้อง ว่า จำเลยปลอมเอกสาร เอกสารราชการและเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ โดยลงลายมือชื่อ ปลอมของโจทก์ร่วมและทำขึ้นใหม่ทั้งฉบับแล้วนำเอกสารปลอมดังกล่าวไปใช้ต่อเจ้าพนักงานที่ดิน เพื่อขายฝาก ไถ่ถอนการขายฝาก และขายที่ดินของโจทก์ร่วม 2 แปลง ทำให้โจทก์ร่วมได้รับความเสียหาย แม้ฟ้องโจทก์จะไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับที่ตั้งที่ดินของโจทก์ร่วมและไม่ได้แนบ สำเนาโฉนดที่ดินก็ตาม แต่โจทก์ร่วมก็เป็นบุคคลผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิด ฐานปลอมเอกสาร เอกสารราชการและเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการและใช้เอกสารปลอม ดังกล่าว โจทก์ร่วมจึงเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4)

และมีสิทธิยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 30 ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 วินิจฉัยมาชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน

องค์คณะ

พศวัจน์ กนกนาก · อภิรัตน์ ลัดพลี · ธงชัย เสนามนตรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/14793/2555>